

[Kjeld Olesen]

går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden. (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Jørgen Junior (FP):

Jeg vil da gerne begynde med at kommentere denne overraskende dagsorden, som jo afslører noget helt nyt her i det danske folketing. Jeg må sige, jeg synes faktisk dårlig man kan være bekendt at fortsætte med disse afværgedagsordener. Jeg synes, ethvert parti har krav på at få sine dagsordensforslag stillet til afstemning. Vi er, som jeg tidligere har sagt, enige i 90 pct., det kan også være, det er 80 pct., hvis det kan tilfredsstille hr. Ib Christensen, af det, som er lagt frem fra udenrigsministerens side, men vi vil alligevel naturligvis stemme imod det afværgedagsordensforslag. Vi er imod princippet afværgedagsordensforslag, og vi vil heller ikke tages til indtægt for de 10 eller 20 pct. i ministerens redegørelse, som vi ikke kan stå bag ved. Her vil jeg da godt sige til udenrigsministeren, at vedrørende fiskeriet, hvor jeg naturligvis er glad for, at der tilsyneladende udtrykkes en engelsk politisk vilje, må regeringen nu vise en helt anden klar og tydelig holdning. Jeg forstår, at man nu virkelig vil lægge pres, meget kraftigt pres på Det europæiske Råds møde på England, på de otte lande, for endelig at få en afgørelse, for at få en løsning, som det danske fiskeri kan leve med. Jeg vil godt understrege meget kratigt, at fremskridtspartiet nu forventer, at regeringen lever op til den udtalelse, som udenrigsministeren fremkom med her for et øjeblik siden.

Med hensyn til, at dansk udenrigspolitik skal være til gavn for danske interesser, også set ud fra et langsigtet perspektiv, så er jeg naturligvis fuldstændig enig. Det er netop ud fra et langsigtet perspektiv, jeg mener, vi fører en forkert politik på forskellige områder. Ikke de væsentligste, men bl. a. hvad angår en del af politikken over for det sydlige Afrika.

Det er vel første gang under en udenrigspolitisk debat – her tænker jeg på tingets nuværende formand, med glæde naturligvis – at

jeg er sluppet for at blive kritiseret på andre områder end vor indstilling til Nordisk Råd, og den kritik skal jeg gerne tage til mig. Jeg er ikke imponeret af de resultater, som Nordisk Råd kan fremvise. Det kunne måske være ønskeligt, at der var tale om større resultater, men at der snakkes en bunke og laves en bunke papirer uden ret meget reelt indhold, det vil jeg godt stå fast ved; det mener jeg er en rimelig konstatering af fakta.

Hr. Ib Nørlund kritiserede nogle tal, jeg kom med tidligere, og kom selv med nogle andre tal. De tal, jeg nævnte, var de officielle NATO-tal, det var tallene for 1976. Tallene for 1977 kan jeg også ganske kort gengive. For USA er de 104.250 mill. dollars, for USSR 133 mia dollars.

Endelig til hr. Ib Christensen: Når jeg siger, vi går ind for den danske regerings officielle politik til 90 pct., er dermed naturligvis ikke sagt, at vi sluger alt, hvad der foregår, således som det blev lagt op fra hr. Ib Christensens side. Vi er fremkommet med et meget klart, med et meget omfattende og meget kritisk, men positivt debatoplæg, som skal bruges i den kommende valgkamp, og hvis hr. Ib Christensen, som jeg er sikker på er en meget flittig mand, læser det, så vil hr. Ib Christensen se, at der er tale om en meget kritisk indstilling, men også om en indstilling, der er positiv, fordi vi mener, at europæisk samarbejde er tvingende nødvendigt, hvis vi skal komme ret meget længere.

Johan Philipsen (V):

Det er da muligt, det er min fejl, men jeg kan nu ikke forstå logikken i fremskridtspartiets standpunkt til den fremsatte dagsorden. Hvoran bærer man sig ad med at stemme imod noget, man er 90 pct. enig i? Det burde da logisk have ført til, at man undlod at stemme.

I anledning af denne debat har jeg slået efter, hvad den tyske forbundskansler Helmut Schmidt har sagt ved to lejligheder i den sidste måned. Han siger bl. a.:

»Vi er stolte af vort åbne samfund og dets traditioner, og vi vil forsvare dette samfund med beslutsomhed. Mange betragter dette som en selvfølgelighed, men vi vil ikke ødelægges af ubehageligheder og tvivl om vor fremtid, specielt rejst af dem, som søger syn-